

ADVENDIAJA III PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Js61 ,1-2 10-11)
Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Issanda Vaim on minu üle, sest Issand on mind salvinud. Tema on mind läkitanud viima vaestele rõõmusõnumit ja parandama neid, kes on murtud südameelt, kuulutama vangidele vabaksamist ja avama pimedate silmi, teatama Issandale meelepärasest aastast. Ma rõõmustan väga Issandas ja mu hing hõiskab Jumalas, sest tema on mind riietanud lunastuserüüga ja katnud mind õiglusekuuega, nagu peigmeest pannakse pulmariidesse, nõnda kui ehitakse pruuti. Sest nii, nagu maa annab saaki ja aed laseb külvil võrsuda, nõnda laseb Issand õiglusel ja kirkusel kasvada kõigi rahvaste ees.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps Lk1, 46-48 49-50 53.54 R. Js 61,10)
R: Minu hing hõiskab Jumalas, mu Önnistegijas.

Minu hing ülistab Issanda suurust
ja mu vaim rõõmustab Jumalas, minu Önnistegijas,
sest ta on vaadanud oma teenija alanduse peale.
Vaata, nüüdsest peale kiidavad mind öndsaks kõik sugupõlved,
R:

Sest tema, kes ta on vägev, on mind suuremeelselt kohelnud
ja tema nimi on püha.
Tema halastab põlvest põlve nende peale,
kes teda kardavad.
R:

Näljasolijad on saanud temalt häid ande,
rikkad on ta tühjalt minema saatnud.
Ta on vastu võtnud oma sulase Iisraeli,
tuletanud meelde oma halastust
R:

(Teine lugemine 1Te5 ,16-24)
Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast tessalooniklastele:

Vennad, olge alati rõõmsad, palvetage lakkamata ja tänage kõige eest - seda tahab Jumal teie käest, kes te olete Jeesususe Kristuse omad. Ärge kustutage Vaimu, ärge põlake prohveti viisil kuulutamist, katsuge kõik läbi - see, mis on hea, pange tallele, kuid hoiduge kõikisuguse kurja eest. Aga rahu Jumal ise pühitsegu teid kõigiti, et teie vaim, hing ja ihu säiliksid laitmatuina meie Issanda Jeesususe Kristuse tulemiseni. Jumala peale, kes teid kutsub, saab loota - küll tema viib kõik täide.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Js 61,1)

Halleluuja. Issand on mind läkitanud
kuulutama vaestele öndsusesõnumit. Halleluuja.

(Evangeelium Jh1 ,6-8 19-28)
Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Jumal läkitas mehe, kelle nimi oli Johannes. Tema tuli valgusest tunnistust andma, et kõik hakkaksid uskuma tema läbi. Tema ise ei olnud valgus, vaid ta pidi tunnistama valgusest, sest tõeline valgus, mis valgustab iga inimest, oli

tulemas maailma.

Ja see on Johannese tunnistus, kui juudid läkitasid Jeruusalemmast preestrid ja leviite tema käest küsima: "Kes sa oled?". Ja tema tunnistas ega salanud mitte: "Mina ei ole Messias." Aga nemad küsisid: "Kes sa siis oled? Kas sa oled Eelija?" Ja tema vastas: "Ei, ma ei ole." - "Kas sa oled prohvet?" aga tema vastas: "Ei". Siis küsisid nad tema käest: "Kes sa siis oled? Sest meie peama andma vastuse neile, kes meid on läkitanud. Mida sa ise enda kohta ütled?" Ja tema vastas: "Mina olen hüüdja hääl kõrbes: Tehke sirgeks Issanda tee - nõnda nagu on öelnud prohvet Jesaja". Aga mõned nende seast olid variseride hulgast, ja nemad küsisid Johanneselt: "Kui sa ei ole ei Messias, Eelija ega prohvet, miks sa siis ristid?" - "Mina ristin veega, aga teie keskel seisab juba see mees, keda teie ei tunne. Tema tuleb pärast mind, ja mina ei ole väärt tema sandaalirihma lahti päästma." See sündis Betaanias, idapool Jordanit, kus Johannes oli ristimas.

See on Issanda Sõna

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, tere tulemast globaliseerunud maailma! Me oleme tänapäeval juba üsna harjunud sellega, et mitmesugustest rahvustest inimesed paiguti läbiseegi elavad. Samuti on tänapäeva ühiskond liberaalne - see, mida igaüks usub, on tema enda asi.

Muidugi on rahvaste rändamisel ja vaimuvabadusel nii häid kui halbu külgi - teisitimõtledjad võivad ühiskonda nii edasi viia kui ka pidurdada. Kuid üks on paraku kindel: mida rohkem on erinevusi, seda raskem on ühiskonnal midagi üksmeelselt teha.

Sama probleemi võib täheldada ka evangeeliumi kuulutamise juures. Vahel tundub lausa, et igale inimesele peaks personaalse evangeeliumi kirjutama - nii erinevad on inimeste teadmised ja kogemused, eelarvamused ja kartused. Aga võibolla teeb kõige suuremat pattu ikka see, kes reaalsusest mööda vaatab ja põgeneb ilustatud soovmõtlemise maailma, et kõik inimesed peaksid maailmast aru saama täpselt samamoodi nagu tema ise. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, pärast Berliini müüri langemist kutsuti ida-Saksa piiskoppe sageli lääne poolele oma kogemustest rääkima. Mäletan, kuulsin kord Erfurti piiskop Joachim Wanke ettekannet Saksamaa ida- ja lääneosa erinevast religioosest mentaliteedist. See oli väga mõtlemapanev loeng, mida kuulates olin üsna imestunud. Nägin kõnelemas piiskoppi Saksamaalt, saksa emakeelega - samalt maalt, sama kultuuritaustaga. Ometi pidin tõdema, kui suuresti erinevaks suutis see 45 aastat kommunistlikku hirmuvalitsust ühel pool ja 45 aastat Wirtschaftswunder'it teisel poolel ühe ja sama rahva liikmed kujundada.

Ateistlik propaganda ning hirm Stasi informaatorite ja repressioonide ees vajutas idasakslaste mentaliteeti sügava jälje. (Märkus lugejale: "Stasi" - "Ministerium für Staatssicherheit" - sama mis NSVLis Riikliku Julgeoleku Komitee ehk KGB. Olukord pole isegi Eestiga võrreldav, sest nn Saksa Demokraatlikus Vabariigis oli kuni kolmandik täiskasvanud kodanikke värvatud koputajateks - pole midagi hullemat kui täita vene seadusi saksa korralikkusega). Teise külje pealt vaadates ei saa ka salata, et läänes valitsev pragmaatiline materialism on omakorda samuti kaasa toonud spetsiifilised probleemid, mida inimesed kohati üpris teravalt tunnetavad.

Nagu piiskop Wanke rääkis, arvab nii mõnigi idasaksa noor ristilöödukuju nähes, et see kujutab rooma gladiaatorit ja orjade ülestõusu juhti Spartacust. Kuid siin, lääne pool, pole asjad kuigivõrd paremad. Ka siin tuleb järjest sagedamini ette, et kalmistul vaatavad matuselised preestri tervituse peale: "Issand olgu teiega" ("Der Herr sei mit euch") segaduses ringi, et kus on see "härra", kes peaks nüüd olema meiega (Märkus lugejale: der Herr - s.k. nii "Issand" kui ka

"härä"). Järjest harvem tuleb ette, et keegi sellele liturgilisele pöördumisele vastata oskaks

Tänapäeval on siiski paljud koolis usuõpetuse kursuse läbi käinud. Jõulutulul ja kirikus kontserdil käia on vahel tore, isegi kui see peaks toimuma piduliku jumalateenistuse vormis. Peaaegu kõik inimesed on arvamusel, et nad teavad midagi kirikust. Ja kui kord teatakse, siis pole ju vaja õppida, oma teadmisi süvendada.

Muidugi, võibolla ei peaks ma sellest kõigest rääkima, sest ma ise ei pärine ju üldse Saksamaalt, nii nagu paljud teiegi seast, kes te elate omamoodi kahe maailma vahel. (Märkus lugejale: siinses piiskopkonnas on palju Sileesia päritolu endisi põgenikke ja hiljem Poolast sisserännanud.) Ainult tähistaevas on ehk meile kõigile ühine...

A propos, tähed ja astrofüüsika. Kaasagsele suhtumisele religiooni leiab astrofüüsikast hea võrdluse. Pärast suure tähe plahvatamist heidetakse tuline materia ja gaas maailmaruumi laiali. Kui gaas jahtub, hakkab see omaenda massi survele tihenema, tekib pöördeimpulss, ja varsti võib uus täht sündida. Kuni gaas on veel piisavalt kuum, ei juhtu aga midagi.

Süvenev teadmatus usuasjadest nii Ida- kui Lääne-Saksamaal võib mingil momendil tekitada hoopiski huvi, et mis see kirik ja kristlus ikka tegelikult on - sest kui inimene midagi ei tea, siis tekib tal motivatsioon juurde õppida. Astrofüüsik ütleks selle peale, et Saksamaal pole "religiooni gaas" veel piisavalt ära jahtunud, et uusi tähti moodustama hakata.

Armsad õed ja vennad, kui nüüd tulla tagasi tänase evangeeliumi ja Johannese sõnade juurde, et tema suudab ainult veega ristida, siis tundub nii, et praeguses olukorras ei suuda meiega enam. Aga see, et vesi jahutab, ei pruugi ollagi nii negatiivne. Me oleme õppinud ajaloost, et kõik käib siin maailmas kord üles, kord alla. Inimene otsib ikka midagi uut, ja uus on sageli lihtsalt hästi äraunustatud vana. Nii võime me loota, et kui me kohusetruult veega ristime, siis tuleb Püha Vaim ja valgustab järgnevaid põlvkondi avanema Jumala pühadele müsteeriumitele ning mõistma seda sisemist põhjust, mis on teidki täna siia kirikusse toonud. Amen.